

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců JUDr.Jitky Hroudové a Mgr.Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **L. B.**, bytem K. L. 785/4, P. 10, zastoupen JUDr.Milanem Strnadem, advokátem se sídlem Malá Štěpánská 3, Praha 2, proti žalovanému: **Velitelství Společných sil** se sídlem Dobrovského 6, Olomouc, zastoupen Ministerstvem obrany, sekci legislativní a právní, odborem pro právní zastupování se sídlem náměstí Svobody 471, Praha 6 v řízení o přezkoumání rozhodnutí velitele Společných sil ze dne 29.12.2011 čj: 62-4/2011-2802/J1

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí velitele Společných sil ze dne 29.12.2011 čj: 62-4/2011-2802/J1 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.800,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr.Milana Strnada, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí velitele Společných sil ze dne 29.12.2011, čj: 62-4/2011-2802/J1, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí velitele 24. základny dopravního letectva ze dne 16.11.2001 čj: 754/1-287/2011-8407, kterým byl žalobce propuštěn podle § 19 odst. 1 písm. g) zákona č.

221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. o vojácích z povolání“) propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání ke dni 31.12.2011. Žalobce v podané žalobě namítal, že podle § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání musí být splněny dvě podmínky, pro které lze vojáka ze služebního poměru propustit. Vedle první podmínky, podle níž musí být zjištěno, že voják byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, musí být zároveň splněna druhá podmínka, spočívající v tom, že setrvání vojáka ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. Pokud jde o druhou podmínku ani z napadeného rozhodnutí ani z rozhodnutí prvostupňového nevyplyvá žádná okolnost, která by dokládala či nasvědčovala tomu, že by setrváním žalobce ve služebním poměru došlo k ohrožení vážnosti ozbrojených sil uvedena není. V tomto směru je jak napadené, tak prvostupňové, rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Dále žalobce namítal vady řízení spočívající v tom, že prvostupňový správní orgán řádně nezahájil se žalobcem řízení o propuštění služebního poměru, oznámení o zahájení řízení nebylo žalobci doručeno, tato skutečnost mu nebyla ani sdělena ústním prohlášením. Dále žalobce namítal, že nebyla dodržena lhůta uvedená v § 49 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), žalobce neměl možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, nebyl vyzván k tomu, aby se vyjádřil, nebyl k tomu dán ani časový prostor, když teprve dne 15.11.2011 při podpisu záznamu o pohovoru zjistil, že s ním bude někdy v budoucnu vedeno řízení, přitom následující den 16.11.2011 bylo rozhodnutí již vydáno. Žalobce nebyl poučen o svých právech v probíhajícím řízení, byl na něj činěn nátlak, pod kterým byla vynucena dohoda o kratší lhůtě nutné k zániku služebního poměru. Žalobce podlehl nepravdivým informacím o možnosti přeradit ho na jinou funkci bez jeho souhlasu s tím následkem, že mu budou vypočítávat výsluhové náležitosti z nižšího základu. Dále namítal vady záznamu o pohovoru ze dne 15.11.2011, žalobce nežádal o propuštění ze služebního poměru ke dni 31.12.2011, záznam o pohovoru je nutno považovat za ústní jednání, ačkoliv z protokolu je zřejmé, že se žalobcem teprve bude řízení o propuštění ze služebního poměru zahájeno. Pokud je v protokolu uvedeno, že žalobce bude dnem 15.11.2011 určen do dispozice velitele 24. základny dopravního letectva, je to v rozporu s prvním odstavcem záznamu, ve kterém je uvedeno, že do této dispozice již byl určen dnem 14.10.2010. Zkrácenou lhůtou byl žalobce zkrácen na svém právu na přezkum zdravotního stavu před propuštěním ze služebního poměru. Odvolací orgán uvedl výčet odvolacích námitek, ke kterým připojil vždy jen poznámku o tom, že rozhodnutí velitele 24. základny dopravního letectva je v souladu se zákonem, blíže své tvrzení neodůvodnil. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné a vzhledem k vadám v prvoinstančním řízení a absence nezákonného důvodu pro propuštění žalobce ze služebního poměru je nezákonné. Navrhl, aby bylo zrušeno jak napadené rozhodnutí ze dne 29.12.2011, tak prvostupňové rozhodnutí ze dne 16.11.2011.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že v rozhodnutí ze dne 16.11.2011 sice není konkrétně uvedeno, v čem spočívá ohrožení vážnosti ozbrojených sil, je však zřejmé, že tímto důvodem je samotný skutek, na němž se žalobce spolupodílel, neboť takové chování vojáka z povolání na veřejnosti nepřispívá k dobrému obrazu armády. Poukázal na to, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro trestný čin vydírání ve spolupachatelství, byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, propadnutí věci a bylo mu uloženo ochrana psychiatrické léčení v ambulantní formě. Pokud jde o procesní námitky žalovaný uvedl, že dne 14.11.2011 nešlo o ústní jednání podle správního řádu, tohoto dne předložil žalobce veliteli 24. základny dopravního letectva usnesení Krajského soudu v Praze, že je pravomocně odsouzen a rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu o odebrání osvědčení na stupeň TAJNÉ. Následující den velitel 24. základny dopravního letectva provedl personální pohovor, kde ho seznámil s nastalou situací a způsobem řešení. V záznamu o pohovoru žalobce souhlasil s propuštěním k 31.12.2011, měl prostor pro to, aby se k celému řízení vyjádřil.

Oznámení o zahájení řízení bylo provedeno velitelem 24. základny dopravního letectva ústně, žalobce s tím byl srozuměn v záznamu o pohovoru, který podepsal. Tvzení o nátlaku je ryze subjektivní, žalobce mohl tuto skutečnost do vlastnoručního vyjádření v záznamu o pohovoru uvést. Přezkum zdravotního stavu žalobce nebyl předmětem rozhodnutí. Navrhl zamítnutí podané žaloby jako nedůvodné.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že dne 15.11.2011 byl sepsán se žalobcem záznam o pohovoru ve věci propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání. V protokolu bylo konstatováno, že dne 14.11.2011 provedl velitel 24. základny dopravního letectva personální pohovor se žalobcem, který je od 14.4.2010 určen do dispozice služebního orgánu, protože byl dočasně zproštěn výkonu služby z důvodu vedeného trestního řízení. Tohoto dne předložil žalobce veliteli usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19.7.2011 čj: 13 To 236/2011-452, kterým byl potvrzen rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 13.4.2011 čj: 2 T 141/2010-422, kterým byl žalobce odsouzen podle § 235 odst. 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na dva roky, dále předložil rozhodnutí NVÚ o odebrání osvědčení na stupeň „TAJNÉ“. V protokolu je konstatováno, že na základě uvedených skutečností podle § 144 zákona o vojácích z povolání bude zahájeno správní řízení ve věci propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání podle § 19 odst. 1 písm. g) tohoto zákona. Bylo konstatováno, že žalobce netrvá na doručení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru tři kalendářní měsíce před stanoveným dnem propuštění, bude na základě své žádosti vyjádřené při personálním pohovoru dne 14.11.2011 propuštěn dnem 31.12.2011. Dnem 15.11.2011 bude určen do dispozice velitele 24. základny dopravního letectva, protože není možné rozhodnout o jeho služebním zařazení. Dále byl žalobce seznámen se svými nároky (výsluhové náležitosti, písemné hodnocení doby služby, nárok na dva dny služebního volna v měsíci na hledání zaměstnání). Závěrem protokolu je vlastnoruční vyjádření žalobce, který uvedl, že na vydání písemného hodnocení netrvá. Dále uvedl, že s pohovorem souhlasí, souhlasí s tím, aby byl propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání dnem 31. prosince 2011.

Rozhodnutím ze dne 16.11.2011 rozhodl velitel 24. základny dopravního letectva tak, že dnem 31.12.2011 propouští žalobce podle § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání ze služebního poměru vojáka z povolání, protože byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a jeho setrvávání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. Následujícím dnem ho zařazuje do zálohy. V souladu s příslušnými normami není při slavnostních příležitostech povoleno nošení vojenského stejnokroje. V odůvodnění správní orgán odkázal na usnesení Krajského soudu v Praze a rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi, kterým byl žalobce pravomocně odsouzen pro výše uvedený trestný čin. Bylo konstatováno, že žalobce netrvá na dodržení lhůty tří kalendářních měsíců, následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Podle § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobce dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Této možnosti nevyužil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém namítal, že jako voják z povolání sloužil 26 let, byl mnohokrát vyznamenán, náročná služba se podepsala na jeho zdraví, proto přikládá znalecký posudek z oboru zdravotnictví MUDr. Jiřího Marka. Byl sice pravomocně odsouzen pro trestný čin, ale jeho jednání neohrozilo vážnost ozbrojených sil jako jiné případy v armádě, kdy se od nich na rozdíl od něho psalo v novinách a byli rozebíráni v televizi. Nebyl odsouzen pro úmyslný trestný čin, napadené rozhodnutí považuje za protiprávní. Dále uvedl, že pokud využije zákonné opravné prostředky, bude požadovat finanční odškodnění za nemoc z povolání, což bude pro armádu dražší, než odchodné. Navrhl proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a provedl nezbytné kroky k tomu, aby z armády odešel se ctí a plnou výsluhou.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 29.12.2011 čj: 62-4/2011-2802/J1 bylo velitelem Velitelství Společných sil rozhodnuto tak, že odvolání se zamítá a rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru se potvrzuje. V odůvodnění žalovaný správní orgán konstatoval dosavadní průběh řízení, konstatoval obsah odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí. Uvedl, že přiložený zdravotní posudek se netýká zdravotního stavu, zda je žalobce schopen setrvat ve služebním poměru či nikoliv, uvedl, že služební orgán rozhodl, že není v zájmu ozbrojených sil další setrvání žalobce, protože by jeho setrvání mohlo ohrozit vážnost ozbrojených sil. Rozhodnutí velitele 24. základny dopravního letectva ze dne 16.11.2011 je vydáno v souladu s právními předpisy. Dále konstatoval, že v posudku, který žalobce přeložil není zmíněna nemoc z povolání. Odvolací orgán neshledal nedostatky ani po procesní stránce, má za to, že celé řízení bylo vedeno v souladu s právními předpisy. Proto je nutno potvrdit závěr služebního orgánu prvního stupně.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalobce byl propuštěn ze služebního poměru s odkazem na ustanovení § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání. Podle tohoto ustanovení musí být voják propuštěn ze služebního poměru, pokud byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a jeho setrvání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru musí být současně splněny dvě zákonem stanovené podmínky. Jednak je to pro pravomocné odsouzení pro trestný čin a jednak je to závěr o tom, že setrvání vojáka ve služebním poměru by mohl ohrozit vážnost ozbrojených sil. V daném případě není sporu o tom, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, tato podmínka byla tedy splněna. Na správních orgánech pak bylo, aby posoudily, zda setrvání žalobce ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. Tato úvaha však není ani v žalobou napadeném rozhodnutí ani v rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 16.11.2011 obsažena. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 16.11.2011 sice služební funkcionář ve výroku konstatuje, že propouští žalobce proto, že byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a proto, že jeho setrvání ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. Z tohoto rozhodnutí však již není zřejmé, v čem ohrožení vážnosti ozbrojených sil z pohledu jednání, kterého se žalobce dopustil, mohlo spočívat. Nedostatek odůvodnění této zákonem stanovené podmínky neodstranil ani odvolací orgán, když rovněž pouze konstatoval, že posouzení této otázky přísluší služebnímu orgánu a služební orgán v tomto případě rozhodl, že není v zájmu ozbrojených sil další setrvání žalobce v ozbrojených silách, protože jeho setrvání v nich by ohrozilo vážnost ozbrojených sil. I odvolací orgán se tedy omezil v podstatě na opakování zákonného ustanovení, aniž by uvažil, na kolik konkrétní jednání žalobce je takového charakteru, že mohlo dojít k naplnění i druhé zákonem stanovené podmínky. Odkaz na charakter skutkové podstaty trestného činu, za který byl žalobce pravomocně odsouzen, je

nutno považovat za nedostatečný, když navíc nebyl uveden ani v jednom z označených rozhodnutí, tuto skutečnost žalovaný tvrdil až ve vyjádření k podané žalobě. Z výše uvedených důvodů shledal soud námitku, v níž žalobce poukazoval na to, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože služební orgány řádně neodůvodnily skutečnost, že setrvání žalobce ve služebním poměru by ohrozilo vážnost ozbrojených sil za důvodnou.

Žalobce dále namítal vady řízení.

Pokud jde o námitku, v níž žalobce poukazoval na ustanovení § 46 odst. 1 správního řádu s tím, že mu nebylo jako účastníku řízení doručeno oznámení o zahájení řízení o propuštění ze služebního poměru a tato skutečnost mu nebyla sdělena ani ústním prohlášením, je nutno konstatovat, že ze záznamu o pohovoru ze dne 15.11.2011 je zřejmé, že předcházejícího dne byl proveden personální pohovor se žalobcem a současně mu bylo s odkazem na ustanovení § 144 zákona o vojácích z povolání sděleno, že sním bude zahájeno správní řízení ve věci propuštění ze služebního poměru podle ustanovení § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání. Jakkoliv příslušný funkcionář v uvedeném záznamu o pohovoru použil nesprávný výraz spočívající v čase budoucím, je zřejmé, že předmětem personálního pohovoru byla jediná skutečnost, a to zjištění, že žalobce byl pravomocně odsouzen pro trestný čin a s tím související jednání o jeho propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání. To, že předmětem jednání je ukončení služebního poměru je zcela nepochybné, když žalobce sám vlastnoručně v závěru záznamu o pohovoru uvedl, že s pohovorem souhlasí, souhlasí s tím, aby byl propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání dnem 31.12.2011. Žalobce tedy věděl, že je jednáno o jeho propuštění ze služebního poměru a věděl podle jakého ustanovení zákona k ukončení služebního poměru dojde. Současně mu bylo známo, že k propuštění ze služebního poměru dojde dnem 31.12.2011. Za této situace nelze tvrdit, že žalobce nevěděl, že je s ním zahájeno řízení o propuštění ze služebního poměru, resp. že mu zahájení takového řízení nebylo oznámeno.

Žalobce dále namítal, že nebyla dodržena pětidenní lhůta pro nařízení jednání, která vyplývá z ustanovení § 49 odst. 1 správního řádu. Dovožoval, že ústním jednáním bylo konání pohovoru dne 14.11.2011, kdy mu bylo uloženo, aby se dostavil k ústnímu jednání následujícího dne 15.11.2011. Tím bylo znemožněno žalobci přizvat si svého zástupce advokáta, který ho již zastupoval v předcházejícím trestním řízení a byl s případem žalobce obeznámen. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Ústní jednání je specifický procesní úkon, který ve správním řízení není úkonem obligatorním. Personální pohovor nelze považovat za nařízené ústní jednání, stejně tak nelze za nařízení ústní jednání považovat den 15.11.2011, kdy byl sepsán o konání pohovoru ze dne 14.11.2011 záznam. Nelze nepřihlídnout ani k tomu, že předmětem pohovoru, následně předmětem záznamu o pohovoru, bylo konstatování pravomocného odsouzení žalobce, konstatování stanoviska příslušného velitele o tom, že jsou splněny podmínky pro ukončení služebního poměru a stanovisko žalobce k tomuto tvrzení. Je zřejmé, že nešlo o ústní jednání, služební funkcionář pouze žalobce seznámil s tím, že se žalobcem bude ukončen služební poměr a žalobce vlastnoručně vyjádřil stanovisko k tomuto závěru.

Důvodem pro zrušené napadeného rozhodnutí nebyla shledána ani námitka, v níž žalobce namítal, že mu nebylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud je v rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru ze dne 16.11.2011 uvedeno, že mu možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí byla dána a že této možnosti nevyužil, jde o údaj nepravdivý. Při posuzování důvodnosti této námítky soud vycházel ze smyslu a účelu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, kterým je zcela

nepochybně umožnit účastníkovi řízení, aby se seznámil s podklady, které správní orgán v průběhu správního řízení obstaral. Jde zejména o to, aby se účastník správního řízení mohl vyjádřit k podkladům, které sám nepředložil, s jejichž obsahem nebyl seznámen a tyto podklady slouží pro vydání rozhodnutí. Taková situace v dané věci nenastala. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že podkladem pro rozhodnutí byl rozsudek krajského soudu o pravomocném odsouzení žalobce, tento rozsudek zcela nepochybně byl žalobci znám a byl s jeho obsahem seznámen. Jinak by nemohl tento rozsudek být rozhodnutím pravomocným. Žalobce ostatně ani při pohovoru, resp. záznamu o pohovoru žádné námitky o tom, že by s obsahem uvedeného rozsudku nebyl seznámen neuplatnil. Dalším dokladem, který se nachází v obsahu spisového materiálu je znalecký posudek, který sám žalobce přiložil k podanému odvolání. Jde tedy o dokument, který byl k dispozici žalobce a žalobce měl možnost se s jeho obsahem seznámit. Současně lze vyslovit, že je pravdou, že žalobce nebyl výslovně vyzván k tomu, aby se k obsahu spisového materiálu vyjádřil. Šlo by o zcela formální vyrozumění, protože s dokumenty, které tvoří obsah spisového materiálu, byl žalobce seznámen. Soud má za to, že toto procesní pochybení, spočívající v tom, že žalobce nebyl výslovně vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí nemělo vliv na práva žalobce.

Žalobce dále namítal porušení základních zásad, jež jsou vyjádřeny ve správním řádu s tím, že z článku 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo na spravedlivý proces a právo na právní pomoc v řízení i před orgány veřejné správy. Ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Z obsahu spisového materiálu nevyplývá, že by žalobci bylo jakýmkoli způsobem bráněno v tom, aby uplatnil své právo na to, že si zvolí právního zástupce, který ho bude zastupovat. Ze spisového materiálu současně nevyplývá, že by žalobce jakýmkoliv způsobem dal najevo, že si chce zvolit zástupce před tím, než podepsal záznam o pohovoru, tedy před tím, než bylo rozhodnuto prvostupňovým správním orgánem. V rámci odvolacího řízení již zastoupen byl.

Pokud žalobce v podané žalobě poukazuje na to, že byl na něho činěn nátlak a byl vydírán tím, že pokud nebude souhlasit s propuštěním ze služebního poměru k 31.12.2011, bude přefazován na funkci v nejnižší platové třídě, z níž mu budou následně vypočítávat výsluhové náležitosti. Smyslem nátlaku bylo vynucení si „dohody“ o kratší lhůtě nutné k zániku služebního poměru. Tuto námitku soud neshledal důvodnou, neboť nekoresponduje obsahu spisového materiálu. Jak již bylo zmíněno, se žalobcem byl sepsán dne 15.11.2011 záznam o pohovoru, ve kterém mu bylo sděleno stanovisko příslušného velitele a žalobce měl možnost zaujmout k tomuto stanovisku svůj názor. Zejména je pak z tohoto záznamu patrné, že žalobce vlastnoručně po ukončení pohovoru uvedl, že s pohovorem souhlasí, souhlasí s tím, aby byl propuštěn ze služebního poměru dnem 31.12.2011. Pokud by žalobce s obsahem záznamu o pohovoru nesouhlasil, resp. nesouhlasil by s ukončením služebního poměru k uvedenému datu, bylo na něm, aby do textu, který byl psán jeho vlastní rukou, své stanovisko a názor uvedl. Pokud s obsahem záznamu nesouhlasil, mohl tuto skutečnost žalobce vyjádřit buď vlastnoruční poznámkou, popř. mohl s uvedením svých důvodů odmítnout záznam o pohovoru podepsat. Žádná taková skutečnost však ze spisového materiálu nevyplývá. Obecné tvrzení žalobce o tom, že na něho byl činěn nátlak, proto neobstojí.

To co bylo výše uvedeno lze vztáhnout i k další námitce žalobce, ve které poukazuje na skutečnost, že nežádal o propuštění ze služebního poměru ke dni 31.12.2011, jak je uvedeno v záznamu o pohovoru v odstavci třetím větě druhé. Lze zopakovat, že pokud žalobce nesouhlasil s obsahem záznamu o pohovoru, mohl tuto skutečnost písemně vyjádřit, neboť je zřejmé, že žalobce na závěr záznamu vyjádřil své stanovisko textem, který napsal

vlastní rukou. Pokud tedy měl za to, že údaj o tom, že žádal o propuštění ze služebního poměru k určitému datu byl nepravdivý, měl tuto skutečnost v tomto textu uvést.

Pokud žalobce poukazoval na to, že ve větě první odstavci třetím záznamu o pohovoru se uvádí, že teprve bude zahájeno řízení o propuštění ze služebního poměru, ačkoliv záznam o pohovoru je nutno považovat za ústní jednání v rámci již probíhajícího řízení, lze odkázat na to, co bylo uvedeno výše k charakteru pohovoru, resp. záznamu o pohovoru a kategorii ústního jednání. Totéž platí ve vztahu k tvrzení o budoucím zahájení řízení. Žalobce věděl o tom, že je jednáno o jeho propuštění ze služebního poměru, věděl, z jakého důvodu má být propuštěn. Byl s ním sepsán záznam o pohovoru, který byl veden den před sepsáním záznamu. V rámci tohoto pohovoru měl žalobce možnost vyjádřit své stanovisko nejen podpisem záznamu, ale svým vyjádřením sepsaným vlastní rukou.

Žalobce dále namítal zmatečnost záznamu o pohovoru, když v odstavci čtvrtém se uvádí, že žalobce bude určen dnem 15.11.2011 do dispozice velitele 24. Základny dopravního letectva, ačkoliv podle odstavce prvního tohoto záznamu je uvedeno, že žalobce do dispozice uvedeného velitele byl určený již dnem 14.10.2010. Je nutno uvést, že ze záznamu o pohovoru vyplývá, že údaj uvedený v prvním odstavci tohoto záznamu o tom, že žalobce byl od 14.4.2010 určen do dispozice služebního orgánu, je zde uveden jako konstatování této skutečnosti s tím, že se tak stalo proto, že žalobce byl v důsledku vedeného trestního stíhání dočasně zproštěn výkonu služby. Je tedy zřejmé, že k určení do dispozice služebního orgánu byl žalobce určen od uvedeného data proto, že byl dočasně zproštěn výkonu služby. Ze záznamu o pohovoru vyplývá, že údaj uvedený v odstavci čtvrtém tohoto záznamu reaguje na novou situaci, která nastala v souvislosti s jednáním ve věci propuštění žalobce ze služebního poměru, kdy bylo třeba vyřešit zařazení žalobce po dobu od rozhodnutí o propuštění žalobce ze služebního poměru do skutečného ukončení služebního poměru. Po tuto dobu proto bylo znovu určeno, že žalobce bude dnem sepsání záznamu o pohovoru určen do dispozice velitele 24. základny dopravního letectva, protože nelze rozhodnout o jeho služebním zařazení. Tvrzení žalobce, že tyto údaje jsou ve vzájemném rozporu, nemá oporu v obsahu záznamu o pohovoru. Navíc tyto skutečnosti nemají přímý vliv na rozhodnutí v této věci.

Pokud žalobci uvedl, že zkrácenou lhůtou k propuštění ze služebního poměru byl zkrácen na svém právu na přezkum zdravotního stavu před propuštěním ze služebního poměru, je nutno konstatovat, že jde o zcela obecné tvrzení, není zřejmé, jakým způsobem bylo žalobci bráněno v tom, aby o přezkum zdravotního stavu požádal. Navíc toto tvrzení nekoresponduje s předmětem řízení, kterým je propuštění žalobce ze služebního poměru z důvodu, které jsou uvedeny v ustanovení § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání, z tohoto ustanovení nevyplývá, že by zdravotní stav měl být v rámci tohoto předmětu řízení posuzován.

Žalobce v podané žalobě dále namítal, že žalovaný jako odvolací orgán se dostatečným způsobem nezabýval námitkami, které žalobce uvedl v podaném odvolání. K této námitce lze odkázat na to, co bylo výše uvedeno ve vztahu k napadenému rozhodnutí a vypořádáním se s jednotlivými podmínkami pro propuštění žalobce ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. g) zákona o vojácích z povolání. Jak již bylo uvedeno, správní orgány se dostatečným způsobem nezabývaly otázkou naplnění zákonem stanovené podmínky, existencí ohrožení vážnosti ozbrojených sil setrváním žalobce ve služebním poměru. Pokud žalobce poukazuje na to, že se žalovaný nevypořádal se zjevnými vadami řízení (nepoučením žalobce o jeho právech, rozpory v záznamu o pohovoru), je nutno konstatovat, že žalobce

v odvolání tyto námitky neuplatnil. Nebyl tedy důvod, aby se žalovaný těmito skutečnostmi blíže zabýval.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je zčásti důvodná, proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení bude na žalovaném, aby znovu rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí velitele 24. základny dopravního letectva ze dne 16.11.2011, a to při respektování právního názoru, který je vyjádřen soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V odůvodnění se pak vypořádá s námitkami, které žalobce v odvolání uplatní před vydání nového rozhodnutí vyzve žalobce, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 3.000,-Kč za soudní poplatek zaplacený z podané žaloby v kolcích a odměnu za zastoupení advokátem za dva úkony právní služby po 2.100,-Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby - § 7, § 9, § 11 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), 2x režijní paušál po 300,-Kč (§ 13 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), celkem odměna za zastupování představuje částku 4.800,-Kč. Náklady řízení celkem tvoří částku 7.800,-Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9.dubna 2014

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu